

Skatteministeriet
Udkast
16. december 2013

Forslag

Til

Lov om ændring af momsloven og forskellige andre love¹

(Ændring af leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til private, One Stop Shop-ordning, ændring af definitionen af investeringsgoder, ophævelse af ordningen for udenlandsk indregistrerede turistbusser og visse andre ændringer)

§ 1

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, § 7 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og senest ved § 2 i [L 47], foretages følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 1, ændres ”§21” til: ”§21, stk. 1”.
2. I § 16, stk. 2 og 3, ændres ”For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10” til: ”For teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1”.
3. I § 16, stk. 5 og 6, ændres ”§ 21 d, stk. 1, nr. 1-10” til: ”§ 21 d, stk. 1”.
4. § 21 affattes således:
”§ 21 c. Leveringsstedet for elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester er her i landet, når de leveres til en ikkeafgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet.

Stk. 2. Når leverandøren af en ydelse og kunden kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at den leverede ydelse er en elektronisk ydelse.

Stk. 3. Som elektronisk leverede ydelser anses især:

- 1) levering og hosting af websteder, fjernvedligeholdelse af software og hardware,
- 2) levering og ajourføring af software,

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, for så vidt angår de dele af direktivet, der træder i kraft den 1. januar 2015.

- 3) levering af billeder, tekster og information og tilrådighedsstillelse af databaser,
- 4) levering af musik, film, og spil, herunder hasardspil og andre spil om penge, samt politiske, kulturelle, kunstneriske, sportslige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige udsendelser eller begivenheder og
- 5) levering af fjernundervisning.

Stk. 4. Som teleydelse anses især:

- 1) faste og mobile telefonydelser til transmission og kobling af tale, data og video, herunder telefonydelser med en billeddannelseskomponent (videotelefoni),
- 2) telefonydelser via internettet, herunder internettelefoni (VoIP),
- 3) voicemail, ventende opkald, viderestilling af opkald, opkaldsidentifikation, trevejsopkald og andre opkaldsstyringstjenester,
- 4) personsøgetjenester,
- 5) audioteksttjenester,
- 6) fax, telegraf og telex,
- 7) adgang til internettet, herunder World Wide Web og
- 8) private nettilslutninger med telekommunikationsforbindelser, der udelukkende er til brug for kunden.

Stk. 5. Radio- og tv-spredningstjenester omfatter ydelser bestående af audioindhold og audiovisuelt indhold som f.eks. radio- eller tv-programmer, der via kommunikationsnet udbydes af en medietjenesteudbyder og henhører under dennes redaktionelle ansvar med det formål, at offentligheden samtidig kan høre eller se dem på grundlag af en programoversigt. For radio- og tv-spredningstjenester anses især:

- 1) radio- og tv-programmer, der transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net og
- 2) radio- eller tv-programmer, der distribueres via internettet eller et lignende elektronisk net (IP-streaming), hvis de spredes, samtidig med at de transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net.

5. § 21 d, stk. 1, nr. 9 – 11, ophæves.

6. I § 21 d, stk. 2, ændres ”stk. 1, nr. 1-10” til: ”stk. 1”.

7. I § 27, stk. 4, 2. pkt., ændres ”angivelse af afgiften.” til: ”angivelse af afgiften, jf. dog § 66 g, stk. 3.”

8. § 27, stk. 6, affattes således:

”*Stk. 6.* I afgiftsgrundlaget kan fradrages 80 pct. af konstaterede tab på uerholdelige fordringer vedrørende leverede varer og ydelser. Fradraget foretages, når tabet konstateres, jf. dog § 66 g, stk. 3. Såfremt fordringerne senere betales helt eller delvist, skal 80 pct. af modtagne beløb medregnes i afgiftsgrundlaget, medmindre betalingen opnås efter konkurslovens § 96. Beløbet medregnes i den afgiftsperiode, hvor betalingen finder sted, jf. dog § 66 g, stk. 3.”

9. §37, stk. 2, nr. 4, ophæves.

Nr. 5 bliver herefter nr. 4.

10. I § 38, stk. 1, 3. pkt., ændres ”og andre driftsmidler” til: ”og andre driftsmidler og ydelser, jf. § 43, stk. 2, nr. 1 og 4”.

11. I § 43, stk. 2, nr.3, ændres ”100.000 kr. årligt.” til: ”100.000 kr. årligt.”.

12. I § 43, stk. 2, indsættes som nr. 4:

”4) Ydelser, der har samme karakter som materielle investeringsgoder, herunder bl.a. software og rettigheder, hvis anskaffelses- eller fremstillingspris ekskl. afgiften efter denne lov overstiger 100.000 kr.”

13. I § 44, stk. 1, ændres ”For driftsmidler” til: ”For driftsmidler og ydelser”, og ”hvori driftsmidlet” ændres til: ”hvori driftsmidlet eller ydelsen”.

14. I § 44, stk. 2, 1. pkt., ændres ”for driftsmidler” til: ”for driftsmidler og ydelser”.

15. I § 46, stk. 1, nr. 3, ændres ”§ 18” til: ”§ 18, bortset fra bro- og tunnelbilletter” og ”og §21, bortset fra adgang til arrangementer og ydelser i tilknytning hertil” udgår.

16. § 47, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i EU, men i et land uden for EU, med hvilket Danmark ikke har et retligt instrument om gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i EU, skal registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der er etableret her i landet. Det samme gælder, når den udenlandske virksomhed foretager erhvervelser af varer fra andre EU-lande. Afgiftspligtige personer, der ikke er etableret her i landet, skal ikke registreres, i det omfang aftageren er gjort betalingspligtig.”

17. I § 48, stk. 3, ændres ”§ 47, stk. 2” til: ”§ 47, stk. 1”.

18. Kapitel 16 affattes således:

”Kapitel 16

Særordninger for ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer

§ 66. Ved anvendelse af reglerne om særordningerne i dette kapitel forstås ved

- 1) ”EU-ordning” den ordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men som ikke er etableret i forbrugslandet,
- 2) ”ikke-EU-ordning” den ordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU,
- 3) ”særordningerne” EU-ordningen og/eller ikke-EU-ordningen afhængig af den relevante kontekst,
- 4) ”elektroniske ydelser” og ”elektronisk leverede ydelser” de ydelser, der henvises til i § 21 c, stk. 3,
- 5) ”teleydelser” de ydelser, der henvises til i § 21 c, stk. 4,
- 6) ”radio- og tv-spredningstjenester” de ydelser, der henvises til i § 21 c, stk. 5,
- 7) ”forbrugsmedlemsland” det medlemsland, hvor leveringen af elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer anses for at finde sted i henhold til § 21 c,
- 8) ”afgiftsangivelse” en angivelse, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hvert medlemsland.

Særordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU (ikke-EU-ordningen)

§ 66 a. Ved anvendelse af reglerne om ikke-EU-ordningen forstås ved

- 1) ”afgiftspligtig person” en tredjelandsvirksomhed, som ikke er etableret i EU, og som ikke på anden måde kræves momsregistreret i et EU-land.
- 2) ”identifikationsmedlemsland” det medlemsland, som den afgiftspligtige person vælger at kontakte for at anmelde, hvornår den afgiftspligtige virksomhed inden for EU’s område påbegyndes efter reglerne om ikke-EU-ordningen.

§ 66 b. En afgiftspligtig person, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til ikke afgiftspligtige personer i EU, kan vælge at tilslutte sig ikke-EU-ordningen.

Stk. 2. En afgiftspligtig person, som vælger at tilslutte sig ikke-EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal elektronisk anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for EU til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Ikke-EU-ordningen gælder fra den første dag i kalenderkvartalet, efter at anmeldelsen i henhold til stk. 2 om at påbegynde afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen, er afgivet. Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelse foretages, gælder ordningen imidlertid fra den første levering,

forudsat, at anmeldelsen af påbegyndt virksomhed sker senest 10 dage, efter at den første leverance er foretaget.

Stk. 4. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig ikke-EU-ordningen, finder ordningen anvendelse på alle virksomhedens leveringer af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer inden for EU.

Stk. 5. De leveringer, der er omfattet af ikke-EU-ordningen, beskattes med forbrugsmedlemslandets afgiftssats.

Stk. 6. Den afgiftspligtige person skal elektronisk anmelde ændring og ophør af virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af ordningen. Er Danmark identifikationsland, skal anmeldelsen ske til told- og skatteforvaltningen senest den 10. dag i måneden efter ophør eller ændring.

§ 66 c. Den afgiftspligtige person kan få godtgjort afgift efter reglerne i § 45, stk. 1.

Særordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men ikke i forbrugslandet (EU-ordningen)

§ 66 d. Ved anvendelse af reglerne om EU-ordningen forstås ved

1) ”en afgiftspligtig person” en afgiftspligtig person, som har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i EU eller har et fast forretningssted i EU, men som ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed og ikke har et fast forretningssted inden for forbrugslandets område,

2) ”identifikationsland” det medlemsland, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, eller, hvis hjemstedet for den økonomiske virksomhed ikke er etableret i EU, det sted, hvor den pågældende har et fast forretningssted.

Stk. 2. Har en afgiftspligtig person, der ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i EU, men som anvender EU-ordningen, mere end ét fast forretningssted i EU, er identifikationsmedlemslandet det land med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at gøre brug af særordningen. Den afgiftspligtige person er bundet af denne beslutning for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår.

§ 66 e. En afgiftspligtig person, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor den afgiftspligtige person ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, og som vælger at tilslutte sig EU-ordningen med Danmark som identifikationsland, skal elektronisk til told- og skatteforvaltningen anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen.

Stk. 2. EU-ordningen gælder fra den første dag i kalenderkvartalet, efter at anmeldelsen i henhold til stk. 1 om at påbegynde afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen, er afgivet. Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelse foretages, gælder ordningen imidlertid fra den første

levering, forudsat, at anmeldelse af påbegyndt virksomhed sker senest 10 dage efter, at den første levering er foretaget.

Stk. 3. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig EU-ordningen, finder ordningen anvendelse på alle virksomhedens leveringer af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor den afgiftspligtige person ikke er etableret. Ordningen finder således ikke anvendelse på levering af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester, der leveres til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted.

Stk. 4. De leveringer, der er omfattet af EU-ordningen, beskattes med forbrugsmedlemslandets afgiftssats.

Stk. 5. Den afgiftspligtige person skal anmelde ændring og ophør af virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af ordningen. Er Danmark identifikationsland skal anmeldelsen ske elektronisk til told- og skatteforvaltningen senest den 10. dag i måneden efter ophør eller ændring.

§ 66 f. Afgiftspligtige personer, der har et andet EU-land end Danmark som identifikationsland, kan få tilbagebetalt moms efter reglerne i § 45, stk. 1. Har den afgiftspligtige person imidlertid aktiviteter her i landet, som ikke er omfattet af særordningen, og for hvilke der kræves momsregistrering her i landet, skal moms af udgifter i forbindelse med aktiviteterne i særordningen fradrages i momsangivelsen, der skal indgives i forbindelse med denne momsregistrering.

Øvrige bestemmelser for særordningerne

§ 66 g. Er Danmark identifikationsland, skal den afgiftspligtige person med udgangspunkt i det efter § 66 h førte regnskab elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hvert kvartal (afgiftsperiode) til told- og skatteforvaltningen, uanset om der er leveret elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester omfattet af den anvendte særordning eller ej. Angivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører. Den afgiftspligtige person skal under henvisning til den relevante angivelse indbetale afgiften til told- og skatteforvaltningen samtidig med, at afgiftsangivelsen indsendes, dog senest ved udløbet af fristen for indsendelse af angivelsen.

Stk. 2. Ændringer af tallene i en momsangivelse kan efter indsendelse kun foretages gennem ændring af angivelsen og ikke ved tilpasning af en efterfølgende angivelse.

Stk. 3. Fradrag i afgiftsgrundlaget som følge af prisafslag og korrektioner i afgiftsgrundlaget som følge af konstaterede tab på uerholdelige fordringer, jf. § 27, stk. 4 og 6, skal foretages som korrektioner i den afgiftsperiode, hvor leveringen af ydelsen fandt sted, som prisafslaget eller tabet vedrører.

§ 66 h. En afgiftspligtig person, der anvender en af særordningerne, skal føre et regnskab med de transaktioner, der er omfattet af særordningen. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til,

at forbrugsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, om momsangivelsen er korrekt. Dette regnskab skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængeligt for forbrugsmedlemslandet og for identifikationsmedlemslandet. Regnskabet skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

§ 66 i. En afgiftspligtig person, der anvender en af særordningerne, kan ophøre med at anvende ordningen, uanset om vedkommende fortsat leverer ydelser, der kan omfattes af særordningen. Er Danmark identifikationsland, skal underretning herom skal ske til told- og skatteforvaltningen senest 15 dage før udløbet af kvartalet inden det kvartal, i hvilket ophøret ønskes at have effekt fra.

Stk. 2. Hvis en afgiftspligtig person ophører med at anvende en særordning i overensstemmelse med stk. 1, udelukkes denne fra at anvende den pågældende ordning i enhver medlemsstat i to kvartaler regnet fra ophørsdatoen.

§ 66 j. En afgiftspligtig person, der anvender en af særordningerne, afmeldes og udelukkes fra den pågældende særordning, hvis

- 1) den afgiftspligtige person meddeler, at denne ikke længere leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester,
- 2) det på anden måde kan antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige aktiviteter er bragt til ophør,
- 3) den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at anvende særordningen, eller
- 4) den afgiftspligtige person til stadighed undlader at rette sig efter reglerne for ordningen.

Stk. 2. Hvis en afgiftspligtig person er blevet udelukket fra en af særordningerne, fordi vedkommende til stadighed undlader at overholde reglerne for den pågældende ordning, udelukkes denne person fra at anvende særordningerne i alle medlemslande i otte kvartaler efter det kvartal, hvor den pågældende blev udelukket.

§ 66 k. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelse af særordningerne for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU med Danmark som identifikationsland eller forbrugsland.”

19. I § 68 a, stk. 1, ændres ”§ 52” til: ”§ 52 a”.

20. I § 69, stk. 3, ændres ”§ 11, stk. 4” til: ”§ 11, stk. 6”.

21. § 73 ophæves.

22. I § 75, stk. 4, ændres ”§ 11, stk. 4, nr. 2” til: ”§ 11, stk. 6, nr. 2”.

23. I § 84, stk. 3, ændres ”§ 11, stk. 4, nr. 1” til: ”§ 11, stk. 6, nr. 1”.

§ 2

I lov nr. 416 af 26. juni 1998 om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer, som ændret ved § 26 i lov nr. 165 af 15. marts 2006, § 3 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, § 83 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 74 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1.I § 22, 1.pkt., ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

§ 3

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 30. januar 2008, som ændret ved bl.a. § 1 i lov nr. 594 af 18. juni 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 277 af 19. marts 2013, foretages følgende ændring:

1.I § 30, 1. pkt., ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

§ 4

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 752 af 10. juni 2013, foretages følgende ændring:

1.I § 3, stk. 6, ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

§ 5

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 7. august 2013, som ændret ved § 3 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, foretages følgende ændring:

1.I § 3, stk. 7, ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

§ 6

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 1251 af 6. december 2006, som ændret ved § 80 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 7 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1.I § 23, ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

§ 7

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1034 af 22. august 2013, foretages følgende ændring:

1.I § 24, 1. pkt., ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

§ 8

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1252 af 6. december 2006, som ændret ved § 89 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 17 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1.I § 22, 1. pkt., ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

§ 9

I lov nr. 469 af 9. juni 2004 om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat, som ændret ved § 2 i lov nr. 1433 af 22. december 2004, § 17 i lov nr. 325 af 18. maj 2005, § 25 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 85 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1.I § 19, 1.pkt., ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

§ 10

I pvc-afgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 253 af 19. marts 2007, som ændret ved § 90 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 24 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1.I § 22, 1. pkt., ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

§ 11

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 1 -8 og 18, træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 3. Uanset stk. 2, kan virksomheder, der ønsker at anvende en af særordningerne med Danmark som identifikationsland fra den 1. januar 2015, foretage registrering i særordningen fra den 1. oktober 2014.

Almindelige bemærkninger

Bemærkninger til lovforslaget

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets formål og baggrund*
3. *Lovforslagets enkelte elementer*
 - 3.1. *Leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester*
 - 3.1.1. *Gældende regler*
 - 3.1.2. *Lovforslaget*
 - 3.2. *One Stop Shop særordninger*
 - 3.2.1. *Gældende regler*
 - 3.2.2. *Lovforslaget*
 - 3.3. *Imødegåelse af misbrug af momsregler*
 - 3.3.1. *It-ydelser omfattes af definition af investeringsgoder*
 - 3.3.1.1. *Gældende regler*
 - 3.3.1.2. *Lovforslaget*
 - 3.3.2. *Ophævelse af forenklet regel for udenlandske turistbusser*
 - 3.3.2.1. *Gældende regler*
 - 3.3.2.2. *Lovforslaget*
 - 3.4. *Tilpasninger til EU-reglerne og andre, mindre justeringer og rettelser*
 - 3.4.1. *Gældende regler*
 - 3.4.2. *Lovforslaget*
4. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 4.1. *Leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester*
 - 4.2. *One Stop Shop særordninger*
 - 4.3. *Imødegåelse af misbrug af momsregler*
 - 4.3.1. *It-ydelser omfattes af definition for investeringsgoder*
 - 4.3.2. *Ophævelse af forenklet regel for udenlandske turistbusser*
 - 4.4. *Tilpasninger til EU-reglerne og andre, mindre justeringer og rettelser*
5. *Administrative konsekvenser for det offentlige*
6. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
 - 6.1. *Leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester*
 - 6.2. *One Stop Shop særordninger*
 - 6.3. *Imødegåelse af misbrug af momsregler*
 - 6.3.1. *It-ydelser omfattes af definition for investeringsgoder*

6.3.2. Ophævelse af forenklet regel for udenlandske turistbusser

6.4. Tilpasninger til EU-reglerne og andre, mindre justeringer og rettelser

7. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
8. *Administrative konsekvenser for borgerne*
9. *Miljømæssige konsekvenser*
10. *Forholdet til EU-retten*
11. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
12. *Sammenfattende skema*

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget indeholder følgende ændringer af momsloven:

- Ændring af leveringsstedet (beskatningsstedet) for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til private i EU-lande, hvor sælgervirksomheden ikke er etableret, således at moms af disse ydelser fra 1. januar 2015 skal betales i kundens land i stedet for som i dag i sælgers land.
- Etablering af særordninger (One Stop Shopordninger), hvor sælgerne i eget land kan angive og betale momsen for salg til private af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til alle de lande, hvor virksomheden har kunder, og hvor virksomheden ikke er etableret.
- Udvidelse af definitionen af investeringsgoder til at omfatte it-ydelser.
- Ophævelse af den gældende forenkledede momsordning for udenlandsk indregistrerede turistbusser.
- Tilpasninger til EU-reglerne og andre, mindre justeringer og rettelser, herunder en ophævelse af omvendt betalingspligt for bro- og tunnelbilletter.

Lovforslaget indeholder desuden rettelse af henvisningsfejl i en række afgiftslove.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Rådet vedtog med direktiv 2008/8/EF, at der fra den 1. januar 2015 skal være forbrugslandsbeskatning for alt salg af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer (private kunder) i EU. En sådan regel har hidtil kun været gældende for salg af elektroniske ydelser til private kunder i EU fra virksomheder etableret uden for EU. Momsreglerne skal derfor ændres, således at momsen fra den 1. januar 2015 skal betales i det land, hvor kunden er hjemmehørende, i stedet for som i dag i det land, hvor den afgiftspligtige person, der sælger ydelsen, er etableret.

Da virksomheder efter gældende regler skal momsregistreres i de EU-lande, hvor de skal betale moms, ville de ændrede beskatningsregler umiddelbart betyde, at virksomheder med salg af de omhandlede ydelser skulle momsregistreres, angive og betale moms i alle de EU-lande, hvor de har

private kunder. For at undgå dette og dermed sikre virksomhederne mod for mange administrative byrder blev der i Rådets direktiv 2008/8/EF også vedtaget, at virksomheder skal kunne identificeres i ét EU-land, hvorigennem virksomheden skal kunne angive og betale moms til alle de EU-lande, hvor de skal betale moms for salg af de omhandlede ydelser (One Stop Shopordninger). I en sådan ordning skal myndighederne i identifikationslandet sende moms videre til de andre lande. Der findes i dag en lignende ordning, hvor virksomheder, der ikke er etableret i EU, kan lade sig momsregistrere i ét EU-land og der angive og betale moms for salget af elektroniske ydelser til private kunder i alle EU-lande. Denne ordning udbygges samtidig med etableringen af den nye ordning for det interne EU-salg, således at der kommer en ”ikke-EU-ordning” og en ”EU-ordning”.

Lovforslaget har til formål at gennemføre de ændrede beskatningsregler og reglerne for One Stop Shop særordningerne idansk ret.

Lovforslaget indeholder desuden forslag til imødegåelse af konstateret misbrug af momsreglerne på to områder.

For det første foreslås det, at ydelser med samme egenskaber som investeringsgoder fremover anses for at være investeringsgoder. Sådanne ydelser er f.eks. it-ydelser og rettigheder. Overgår et investeringsgode inden for 5 år til andet brug end det oprindeligt tiltænkte, skal det oprindeligt tagne momsfradrag reguleres. Formålet med forslaget er at hindre, at virksomheder med hovedsagelig momsfri aktivitet og derfor med ingen eller meget lille fradragsret for købsmoms kan konstruere sig til fuld fradragsret ved først at danne et datterselskab, som køber ydelsen (f.eks. enit-ydelse) og tager fradragsret for købsmomsen samt i en kort tid udlejer ydelsen/systemet til moderselskabet med moms på udlejen for derefter at fællesregistrere sig med moderselskabet. Ved fællesregistreringen bliver udlejen momsfri som intern ydelse, og den fulde fradragsret bevares. Ved at gøre it-ydelsen til et investeringsgode vil datterselskabets oprindelige momsfradrag skulle reguleres på tidspunktet for indgåelse af fællesregistrering.

Foretages overgangen til andet brug efter reguleringsperiodens udløb, skal der ikke ske regulering, uanset om investeringsgodet forsat i en årrække kan anvendes. Hermed kan der stadig være en vis økonomisk fordel ved konstruktionen, hvis fællesregistreringen foretages efter udløbet af reguleringsperioden. Der har dog i de 5 år været betalt moms af udlejen, hvorved fordelene er kraftigt reduceret. Reguleringsperioden kan i henhold til EU-reglerne ikke fastsættes til mere end 5 år for driftsmidler og ydelser.

For det andet foreslås en forenklet ordning for angivelse og betaling af moms for kørsel her i landet med udenlandsk indregistrerede turistbusser ophævet, idet det er konstateret, at ordningen, som i de fleste tilfælde giver mindre momsbetaling end de normale regler, udnyttes af udenlandske vognmænd til egentlig turistkørsel her i landet, hvor passagerne både tages op og sættes af her i landet, og hvor kørslen dermed er i direkte konkurrence med de danske vognmænds indenlandske turistkørsel.

Forslaget indeholder desuden mindre ændringer, der har til formål at tilpasse momsreglerne bedre til EU-reglerne. Endelig indeholder forslaget et forslag om ophævelse af omvendt betalingspligt for bro- og tunnelbilletter, samt mindre sproglige justeringer, rettelser af henvisningsfejl og ophævelse af overflødige bestemmelser. Herudover indeholder forslaget rettelse af en fejl i henvisningen til momslovens § 47 i en række andre afgiftslove.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester

3.1.1. Gældende regler

Hovedreglen for, hvor moms af ydelser solgt til ikkeafgiftspligtige personer skal betales, er, at momsen skal betales i sælgers land.

En teknologisk udvikling, som i stigende omfang gør det let at levere visse ydelser over lange afstande, betyder, at denne hovedregel om, at moms af salg til private forbrugere skal betales i sælgers land, giver en konkurrencefordel til blandt andet virksomheder etableret uden for EU, idet de dermed kan sælge momsfrit til ikkeafgiftspligtige forbrugere i EU. Da specielt et stigende salg af elektroniske ydelser fra tredjelandsvirksomheder blev anset for problematisk, vedtog Rådet (i direktiv 2002/38/EF af 7. maj 2002 om ændring og midlertidig ændring af direktiv 77/388/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser) at indføre forbrugslandsbeskatning for salg af elektroniske ydelser fra virksomheder etableret uden for EU til ikkeafgiftspligtige personer i EU. Det indebærer, at fra den 1. juli 2003 skulle salgsmomsen af disse ydelser ikke længere betales i sælgers land, men i kundens land.

Samtidig blev der indført en regel om, at hvis en virksomhed etableret uden for EU sælger teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer hjemmehørende i et EU-land, så skal momsen betales i dette EU-land, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes i dette land. Sælges ydelserne af en virksomhed etableret i et EU-land til afgiftspligtige personer hjemmehørende uden for EU, kan dette EU-land vælge, at momsen alligevel ikke skal betales i sælgers land, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Disse regler, inklusiv mulighederne for at anvende reglen om faktisk benyttelse eller udnyttelse, blev med virkning fra den 1. juli 2003 gennemført i momsloven.

Sælges elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester fra en virksomhed etableret i EU til ikkeafgiftspligtige personer i andre EU-lande, skal momsen betales efter hovedreglen og dermed i sælgers land.

3.1.2. Lovforslaget

Hovedreglen om, at moms af ydelser, der let kan sælges over store afstande, skal betales i salgsvirksomhedens land, giver virksomheder etableret i EU-lande med lav momssats en konkurrencemæssig fordel, idet de kan sælge ydelser til ikkeafgiftspligtige forbrugere i andre EU-

lande til denne lave momssats, uanset hvad momssatsen er i det land, hvor forbrugeren er hjemmehørende.

På denne baggrund blev det ved Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser vedtaget, at fra den 1. januar 2015 skal moms af EU-virksomheders salg af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer betales i det land, hvor forbrugeren har sin bopæl eller sædvanlige opholdssted.

Samtidig blev det fastlagt, at moms af teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt af virksomheder uden for EU til ikkeafgiftspligtige kunder i EU også skal betales i kundens land på linje med den moms, der fra den 1. juli 2003 har skullet betales for disse virksomheders salg af elektroniske ydelser.

Lovforslaget gennemfører disse ændringer af, hvor momsen af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester skal betales fra den 1. januar 2015.

Da det i nogle tilfælde kan være vanskeligt for virksomhederne at fastslå, hvor kunden er bosat eller har sit sædvanlige opholdssted, indeholder Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1042/2013 af 7. oktober 2013 nærmere regler for, hvordan dette sted fastlægges. Disse bestemmelser er umiddelbart gældende og skal derfor ikke gennemføres i national lovgivning. Indholdet af de væsentligste af disse bestemmelser vil blive gengivet i Den Juridiske Vejledning, der udarbejdes af SKAT og opdateres halvårligt.

Selv om de omhandlede ydelser i visse tilfælde faktisk benyttes eller udnyttes et andet sted end der, hvor den ikkeafgiftspligtige kunde har sin bopæl eller sædvanlige opholdssted, f.eks. hvis en person hjemmehørende her i landet bruger sin mobiltelefon på ferierejse i et land uden for EU, eller en person hjemmehørende i et land uden for EU bruger sin mobiltelefon på ferie her i landet, anses de foreslåede regler for beskatningssted for i langt de fleste tilfælde at betyde, at momsen betales i forbrugslandet. På denne baggrund, og for at forenkle regelsættet og dermed virksomhedernes anvendelse af det, foreslås det, at reglerne om flytning af beskatningsstedet efter faktisk benyttelse eller anvendelse ophæves, for så vidt angår elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester.

3.2. One Stop Shop særordninger

3.2.1. Gældende regler

Normalt skal virksomheder momsregistreres i de lande, hvor de skal indbetale moms.

For at lette virksomhedernes administrative byrder og øge efterretteligheden blev der i 2003 i forbindelse med ændringen af reglerne for, hvor momsen af elektroniske ydelser solgt af

virksomheder uden for EU til ikkeafgiftspligtige personer i EU skulle betales, jf. afsnit 3.1, fastsat regler for en One Stop Shop ordning i Rådets direktiv 2002/38/EF af 7. maj 2002.

Efter ordningen kan virksomheder etableret uden for EU, der leverer elektroniske ydelser til ikkeafgiftspligtige kunder i EU, identificere sig i ét EU-land og angive og betale momsen for alt salget i EU til dette land. Identifikationslandet skal videresende de relevante momsbeløb til de andre EU-lande.

Denne ordning er gennemført i momslovens § 66. Der er meget få virksomheder, der har valgt Danmark som identifikationsland.

3.2.2. Lovforslaget

I forbindelse med vedtagelsen i Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af beskatningsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt fra virksomheder etableret i EU til ikkeafgiftspligtige kunder i andre EU-lande og af teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt fra virksomheder etableret uden for EU til ikkeafgiftspligtige kunder i EU, jf. afsnit 3.1.2., blev det vedtaget at udvide den gældende One Stop Shop ordning for tredjelandsvirksomheders salg af elektroniske ydelser samt at etablere en ny One Stop Shop ordning for salget af ydelserne internt i EU.

De overordnede regler i de to ordninger foreslås fastlagt i lovens kapitel 16, §§ 66-66k. Reglerne i de to ordninger svarer, så langt det er muligt, til hinanden. Det væsentligste i ordningerne er, at virksomhederne kan undgå momsregistreringer i forbrugslandene ved at bruge ordningerne til i ét EU-land at angive og betale den skyldigemoms i alle de EU-lande, hvor de ikke er etableret, men har ikkeafgiftspligtige kunder. Virksomheder, der ikke er etableret i EU, kan frit vælge identifikationsland, mens virksomheder, der er etableret i EU, automatisk som identifikationsland får det land, hvor virksomheden har hjemstedet for sin økonomiske virksomhed.

Der er ikke mange virksomheder uden for EU, som hidtil har valgt Danmark som identifikationsland, og antallet af sådanne virksomheder forventes ikke at stige nævneværdigt i 2015. Derimod vil de danske virksomheder få identifikationsland her. Det skønnes, at ca. 1000 virksomheder vil tilslutte sig EU-ordningen med Danmark som identifikationsland.

Ordningerne indebærer, at når virksomhederne har angivet salget i systemet og indbetalt momsen til identifikationslandet, så skal myndighederne i identifikationslandet videresende de modtagne momsbeløb til myndighederne i de respektive forbrugslande. Reglerne herfor og for udveksling af oplysninger mellem myndighederne blev fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 143/2008 af 12. februar 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1798/2003 med hensyn til indførelse af foranstaltninger til administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger i forbindelse med reglerne om leveringsstedet for tjenesteydelser, særordningerne og tilbagebetalingsproceduren for moms (senere indarbejdet i Rådets forordning (EU) nr. 904 af 7. oktober 2010). Det fremgår blandt andet af forordningen, at identifikationslandet i en periode kan beholde en vis del af det

beløb, der i henhold til angivelserne skal indbetales til forbrugslandet. I 2015 og 2016 kan identifikationslandet beholde 30 pct. af momsbeløbet, og i 2017 og 2018 15 pct. Fra den 1. januar 2019 skal hele det angivne beløb overføres til forbrugslandet.

Herudover er der fastsat nærmere regler om ordningernes funktion i Rådets forordning (EU) nr. 967/2012 af 9. oktober 2012 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 for så vidt angår særordninger for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til ikkeafgiftspligtige personer. Der er blandt andet tale om nærmere regler for identifikationsprocessen, skift mellem ordningerne, betaling af momsen, efterfølgende korrektioner af angivelserne og regnskabsoplysninger. Disse bestemmelser er direkte anvendelige og skal ikke gennemføres i national lovgivning. Dog vil enkelte af bestemmelserne blive gengivet i momsloven og i bekendtgørelsen om momsloven for at sikre en sammenhæng i lovens og bekendtgørelsens bestemmelser om ordningerne, uden at det berører forordningens umiddelbare anvendelighed.

Endelig er der fastsat nærmere regler i Kommissionens forordning (EU) nr. 815/2012 af 13. september 2013 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EU) nr. 904/2010. Bestemmelserne, som er direkte anvendelige i dansk ret, indeholder blandt andet nærmere regler for, hvilke oplysninger medlemslandene skal sende til hinanden.

3.3. Imødegåelse af misbrug af momsregler

3.3.1. It-ydelser omfattes af definition af investeringsgoder

3.3.1.1. Gældende regler

Reglerne for regulering af investeringsgoder findes i momslovens §§ 43 og 44. Som investeringsgode anses driftsmidler, hvis anskaffelsessum ekskl. moms overstiger 100.000 kr., fast ejendom, herunder til- og ombygning, og reparation og vedligeholdelse af fast ejendom til et samlet beløb af mere end 100.000 kr. årligt, jf. momslovens § 43, stk. 2.

Reguleringsperioden er 5 år, dog 10 år for fast ejendom. Anvendes et investeringsgode til andet formål inden for 5 henholdsvis 10 år efter anskaffelsestidspunktet, skal momsfradraget, der er taget på anskaffelses- eller ibrugtagningstidspunktet, reguleres. Reguleringen foretages hvert regnskabsår med en femtedel af momsbeløbet på baggrund af de ændringer i fradragsretten, som finder sted inden for det enkelte regnskabsår i forhold til fradragsretten i det regnskabsår, hvor godet blev anskaffet eller taget i brug. Der skal således for eksempel foretages regulering af momsen, der er taget fradrag for, hvis godet er anskaffet til anvendelse i momspligtig virksomhed med fuld fradragsret, og godet overgår til anvendelse i momsfri virksomhed uden fradragsret. Der foretages ikke regulering, hvis udsvinget i fradragsretten er mindre end 10 procentpoint i forhold til fradragsretten på anskaffelses- eller ibrugtagningstidspunktet.

3.3.1.2. Lovforslaget

SKAT har i forbindelse med kontrol konstateret eksempler på misbrug af reglerne om fællesregistrering i momsloven. Misbruget kan beskrives ved følgende eksempel: Et selskab med overvejende momsfri transaktioner og dermed ingen eller lille momsfradrag (f.eks. et forsikringselskab) skal have et nyt it-system. Køber selskabet udviklingen af systemet af en anden virksomhed, vil der være ingen eller begrænset fradrag for købsmomsen. Derfor stiftes et datterselskab, der udvikler eller køber systemet med henblik på at leje det ud til moderselskabet. Udlejen er momspligtig, og datterselskabet har derfor fradrag for købsmomsen. Efter at have lejet systemet ud i kort tid foretages en fællesregistrering af moder- og datterselskab, hvorefter "lejen" bliver en intern transaktion og kan ske uden moms. Ved denne konstruktion opnår selskabet en næsten fuld fradrag for købsmomsen af it-ydelsen.

Det skønnes, at der i praksis er et beskedent antal tilfælde i dag, men de enkelte tilfælde kan vedrøre relativt store momsbeløb. Uden indgriben skønnes omfanget at vokse. Det foreslås derfor, at ydelser med samme egenskaber som almindelige investeringsgoder (længerevarende brug og værditab over en årrække) omfattes af begrebet investeringsgode i momslovens § 43, stk. 2. I eksemplet vil forslaget betyde, at det momsfradrag, der er taget af datterselskabet ved udviklingen af det it-system, der udlejes, skal reguleres, hvis systemet inden for reguleringsperioden på 5 år tages i brug i fællesregistreringen, som har en væsentlig anden fradrag. Kun hvis fællesregistreringen foretages efter 5 år, skal der ikke ske regulering, men i de 5 år vil der skulle betales moms af udlejen, hvorved fordelene ved konstruktionen begrænses kraftigt.

Ved forslaget udnyttes en mulighed i momssystemdirektivets artikel 190 (Rådets direktiv 2006/112/EF), hvorefter medlemslandene kan betragte ydelser med egenskaber svarende til dem, der normalt tillægges investeringsgoder, som investeringsgoder.

3.3.2. Ophævelse af forenklet regel for udenlandske turistbusser

3.3.2.1. Gældende regler

Hovedreglen i momsloven og tilsvarende EU-lovgivning er, at der skal betales moms her i landet for den del af en passagerbefordring med turistbus, der finder sted her i landet, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger, jf. momslovens § 19, stk. 1. I momsloven er der imidlertid i § 73 en forenklet ordning for, hvordan der skal beregnes moms af kørsel her i landet med udenlandsk indregistrerede turistbusser. Efter denne ordning skal momsen beregnes på grundlag af et gennemsnitsvederlag på 25 øre pr. personkilometer.

3.3.2.2. Lovforslaget

Hensigten med den forenklet ordning har været at lette de administrative byrder ved momsbetalingen for kørsel med udenlandsk indregistrerede turistbusser, som med passagerer fra et andet land kørte en kortere tur i eller gennem Danmark.

Ordningen bruges imidlertid i stigende omfang af udenlandske vognmænd til egentlig turistkørsel her i landet. Der kan f.eks. være tale om svensk indregistrerede busser, der kører tomme over

Øresundsbroen til Langelinie, hvor turister tages op og køres på sightseeing i København og omegn for sidst på dagen at vende tomme tilbage til Sverige.

Da personkilometertallet for sådanne sightseeingtoure ofte er relativt lavt, mens vederlaget er relativt stort på grund af stort tidsforbrug, kommer de udenlandske vognmænd i de fleste tilfælde til at betale et lavere momsbeløb end danske vognmænd for samme ydelse.

Det foreslås, at den forenkede ordning ophæves. Forslaget vil betyde, at de udenlandske vognmænd skal betale moms efter hovedreglen herfor, hvorved der sikres ens momsbetaling af kørsel med turistbusser her i landet, uanset om kørslen foretages af en dansk eller udenlandsk indregistreret turistbus.

3.4. Tilpasninger til EU-reglerne og andre, mindre justeringer og rettelser

3.4.1. Gældende regler

Den betalingspligtige for moms af bro- og tunnelbilletter

Køb af en bro- eller tunnelbillet anses for at være en ydelse i forbindelse med fast ejendom, og dermed skal momsen af billetten betales i det land, hvor broen eller tunnelen er beliggende. I henhold til gældende regler i § 46, stk. 1, nr. 3, er det den afgiftspligtige køber af billetten, der er ansvarlig for at indbetale momsen til SKAT, når det er en udenlandsk virksomhed, der sælger billetten. Den afgiftspligtige køber skal derfor momsregistreres her i landet og indbetale momsen her, for så vidt angår den del af bro- eller tunnelbilletten, der vedrører kørsel på den danske del af broen eller tunnelen.

3.4.2. Lovforslaget

Den betalingspligtige for moms af bro- og tunnelbilletter

I praksis anvendes denneregulering om, at køber skal momsregistreres og indbetale momsen, meget sjældent, da udenlandske vognmænd køber billetten ved selve forbindelsen og dermed af en dansk virksomhed. I det tilfælde er det ikke den udenlandske vognmand, men den danske virksomhed, der skal indbetale momsen. Den moms, der betales af billetten ved købet, kan den udenlandske vognmand søge tilbage efter reglerne om momsgodtgørelse i momslovens kapitel 10.

Imidlertid er det konstateret, at en udenlandsk virksomhed sælger brobilletter til udenlandske vognmænd, som dermed efter reglen i § 46, stk. 1, nr. 3, bliver betalingspligtige for momsen.

Dette er administrativt besværligt for vognmændene, når de ellers ikke er betalingspligtige og dermed registreringspligtige for noget her i landet.

Det foreslås at ændre loven sådan, at den omvendte betalingspligt ikke gælder bro- og tunnelbilletter. Det vil efter forslaget være den udenlandske virksomhed, der sælger bro- eller tunnelbilletterne til vognmændene, der skal momsregistreres og betale afgiften her i landet for alt salget.

Øvrige tilpasninger m.v.

Forslaget indeholder desuden mindre ændringer, der har til formål at tilpasse momsreglerne bedre til EU-reglerne, samt mindre sproglige justeringer, rettelser af henvisningsfejl og ophævelse af overflødige bestemmelser. Lovforslaget indeholder desuden rettelse af en henvisningsfejl til momslovens § 47 i en række andre afgiftslove.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1. og 4.2 Leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser, samt tilhørende One Stop Shop særordninger

Der foreslås en ændring af leveringsstedet (beskatningsstedet) for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til private i EU-lande, hvor sælgervirksomheden ikke er etableret, således at disse ydelser fra 1. januar 2015 skal momses i kundens land i stedet for som i dag i sælgers land.

Forslaget medfører, at personer i Danmark vil skulle svare dansk moms af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester, der er købt fra virksomheder i andre lande. Forslaget medfører også, at personer i andre EU-lande ikke længere vil skulle svare dansk moms af disse ydelser, der er købt fra virksomheder i Danmark. Da det vurderes, at personer i Danmark i højere grad køber de omfattede ydelser i udlandet, end personer i andre EU-lande køber disse ydelser i Danmark, skønnes forslaget samlet set at medføre et merprovenu.

Samtidig etableres One Stop Shop særordninger, der medfører, at sælgerne i eget land kan angive og betale momsen for salg til private af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser vedrørende alle de EU-lande, hvor virksomheden har kunder, og hvor virksomheden ikke er etableret. Myndighederne i identifikationslandet skal så sørge for at videresende de angivne momsbeløb til myndighederne i de respektive forbrugslande, hvor kunden er hjemmehørende. Identifikationslandet kan dog i en periode beholde en vis del af det beløb, der i henhold til angivelserne, skal indbetales til forbrugslandet.

Som følge af overgangsordningen i forbindelse med etableringen af One Stop Shop særordninger kan identifikationslandet beholde 30 pct. af momsbeløbet i 2015 og 2016, samt 15 pct. i 2017 og 2018. Fra den 1. januar 2019 skal hele det angivne beløb overføres til forbrugslandet.

Der foreligger ikke umiddelbart tilgængelige oplysninger om omfanget af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester, der er købt fra virksomheder i andre lande. Baseret på oplysninger om e-handelen i 2012 skønnes forslaget med stor usikkerhed samlet set at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 70 mio. kr. i 2015 kr., *jf. tabel 1*. Det umiddelbare merprovenu skønnes at stige til ca. 100 mio. kr. i 2019. Den umiddelbare, varige provenuvirkning skønnes til 95 mio. kr. svarende til 70 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

Tabel 1. Provenuvirkning af ændringerne af momsloven

Mio. kr. (2014-niveau)	Varig virkning	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Finansår 2014
<i>Umiddelbar provenuvirkning:</i>								
Ændring af leveringsstedet og One Stop Shop særordninger	95	0	70	70	85	85	100	0
Ophævelse af forenklet regel for udenlandske turistbusser	5	2,5	5	5	5	5	5	2,5
Umiddelbar provenuvirkning i alt	100	2,5	75	75	90	90	105	2,5
Provenuvirkning efter tilbageløb	80	2,5	55	55	70	70	85	2,5
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	75	2,5	50	50	65	65	80	2,5

Forslaget hindrer også, at momsgrundlaget delvist udhules fremover som følge af en eventuel fremtidig stigning i omfanget af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester, der købes fra virksomheder i andre lande, hvorved der efter gældende regler ville skulle svares moms i udlandet.

4.3. Imødegåelse af misbrug af momsregler

4.3.1. IT-systemer omfattes af definition for investeringsgode

Forslaget hindrer et utilsigtet mindreprovenu.

4.3.2. Ophævelse af forenklet regel for udenlandske turistbusser

Det foreslås, at den forenkledede ordning for angivelse og betaling af moms for kørsel her i landet med udenlandsk indregistrerede turistbusser ophæves.

Da den forenkledede ordning i de fleste tilfælde medfører mindre momsbetaling end de normale regler skønnes forslaget med væsentlig usikkerhed at medføre et samlet merprovenu på ca. 5 mio. kr. årligt, *jf. tabel 1*. Da forslaget har virkning fra 1. juli 2014 udgør merprovenuet i 2014 ca. 2,5 mio. kr.

4.4. Tilpasninger til EU-reglerne og andre mindre justeringer og rettelser

Forslagene har ingen økonomiske konsekvenser for det offentlige.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om ændring af leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester og de tilhørende One Stop Shop særordninger skønnes at medføre administrative engangsomkostninger for SKAT på 550.000 kr. samt en løbende administrativ omkostning for SKAT til forbrug af årsværk og løbende drift på i alt 9,5 mio. kr. årligt fra 2015. Beløb til opbygning af it-systemet til One Stop Shop ordningerne er tidligere bevilget gennem aktstykker.

Herudover skønnes forslaget ikke at medføre administrative konsekvenser for det offentlige.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

6.1. Leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester

Forslaget skønnes at have en positiv økonomisk konsekvens for dansk etablerede virksomheder, der sælger teleydelser, elektroniske ydelser og radio- og tv-spredningstjenester til private kunder, idet de får forbedret deres konkurrenceforhold.

6.2. One Stop Shop særordninger

Dette forslag har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6.3. Imødegåelse af misbrug af momsregler

6.3.1. It-ydelser omfattes af definition for investeringsgoder

At virksomheder skal behandle ydelser, der har samme karakter som materielle investeringsgoder, som investeringsgoder, betyder, at det oprindeligt tagne momsfradrag i nogle tilfælde skal reguleres.

6.3.2. Ophævelse af forenklet regel for udenlandske turistbusser

Forslaget vil ligestille udenlandske turistbusvognmænd momsmæssigt med danske turistbusvognmænds kørsel her i landet, hvilket forbedrer de danske vognmænds konkurrencemæssige situation.

6.4. Tilpasninger til EU-reglerne og andre, mindre justeringer og rettelser

Forslagene skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget er sendt til høring i Erhvervsstyrelsens (TER).

[Det skønnes, at virksomhederne får visse omstillingsbyrder til indretning af deres fakturerings- og betalingssystemer i forbindelse med ændringen af beskatningsstedsreglen og anvendelse af One Stop Shop ordningerne.

Forslaget om ændring af leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og tv-spredningstjeneste ville uden den særlige One Stop Shop øge dansk erhvervslivs administrative byrder væsentligt, idet virksomhederne ville skulle momsregistreres i alle de EU-lande, hvor de har ikkeafgiftspligtige kunder uden at være etableret. Med særordningen begrænses disse byrder væsentligt, idet virksomhederne i stedet for at medtage salget i deres almindelige danske momsangivelse som efter gældende regler blot skal registreres i den danske ordning og foretage samlet angivelse og indbetaling af salget derigennem.

Samlet set skønnes forslaget om ændret leveringssted og One Stop Shop særordningerne ikke at medføre nævneværdige løbende administrative omkostninger for erhvervslivet.

De øvrige dele af forslaget skønnes heller ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.]

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Ingen

9. Miljømæssige konsekvenser

Ingen

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører den resterende del af Rådets direktiv 2008/8EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, og som vedrører de ændringer i direktivet, der skal træde i kraft den 1. januar 2015.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har været sendt til høring hos en lang række organisationer og myndigheder.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget skønnes at medføre et umiddelbart merprovenu på 2,5 mio. kr. i 2014 og 75 mio. kr. i 2015. Den varige virkning skønnes til 75 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.	
Administrative konsekvenser for det offentlige		Forslaget skønnes at medføre engangsomkostninger for SKAT på 550.000 kr. samt en løbende administrativ omkostning for SKAT på 9,5 mio. kr. fra 2015. Engangsomkostninger til One Stop Shop it-systemet er fortroligt indtil systemet er leveret.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget skønnes at have en positiv økonomisk effekt for erhvervslivet. Et konkret skøn er ikke foretaget.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative	Ingen	Ingen

konsekvenser for borgerne		
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører den resterende del af Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, og som vedrører de ændringer i direktivet, der skal træde i kraft den 1. januar 2014.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Momslovens § 16, stk. 1, indeholder hovedreglen for, hvor momsen af ydelser solgt til afgiftspligtige personer skal betales. Det foreslås at præcisere henvisningen til § 21, da det kun er § 21, stk. 1, der vedrører salg til afgiftspligtige personer.

Til nr. 2

Hovedreglen i § 16, stk. 1, er, at momsen ved salg af ydelser mellem afgiftspligtige personer skal betales i købervirksomhedens land. Efter bestemmelserne i § 16, stk. 2 og 3, flyttes beskatningsstedet dog for visse ydelser, som er handlet mellem afgiftspligtige personer her i landet og afgiftspligtige personer uden for EU, til det sted, hvor ydelserne faktisk benyttes eller udnyttes, hvis hovedreglen for beskatningsstedet i § 16, stk. 1, ikke giver tilsvarende resultat. Reglen om flytning af beskatningsstedet er indsat for at give den størst mulige grad af beskatning i forbrugslandet.

De ydelser, der er tale om, er dem, som efter gældende regler er nævnt i lovens § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, hvor nr. 9 er teleydelser, og nr. 10 er radio- og tv-spredningstjenester. I forbindelse med ændringen af hovedreglen for, hvor momsen af disse ydelser skal betales fra den 1. januar 2015, når de sælges til ikkeafgiftspligtige personer, udgår ydelserne af § 21 d, stk. 1, jf. forslaget § 1, nr. 5. For at opretholde den gældende retstilstand, når ydelserne sælges mellem afgiftspligtige personer, foreslåsteleydelser og radio- og tv-spredningstjenester specifikt nævnt i § 16, stk. 2 og 3.

Til nr. 3

Hovedreglen for salg af ydelser til ikkeafgiftspligtige personer findes i § 16, stk. 4, og er det sted, hvor sælgervirksomheden er etableret. Efter bestemmelsen i stk. 5 flyttes beskatningsstedet for visse ydelser, som er solgt til ikkeafgiftspligtige personer her i landet eller i et andet EU-land, ud af EU, hvis ydelserne faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU. I stk. 6 flyttes beskatningsstedet her til landet, hvis ydelserne leveres fra steder uden for EU til en ikkeafgiftspligtig person her i landet, og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

De ydelser, der er tale om, er dem, som efter gældende regler er nævnt i lovens § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, hvor nr. 9 er teleydelser, og nr. 10 er radio- og tv-spredningstjenester. I forbindelse med ændringen af hovedreglen for, hvor momsen af disse ydelser skal betales fra den 1. januar 2015, udgår ydelserne af § 21 d, stk. 1, jf. forslaget § 1, nr. 5. Den ændrede hovedregel betyder, at ydelserne fremover skal momses i det land, hvor kunden er bosiddende eller har sædvanligt opholdssted. Da den nye hovedregel er lavet netop for at få øget forbrugslandsbeskatning, foreslås reglen om flytning af beskatningsstedet ophævet, således at hvis ydelserne sælges til ikkeafgiftspligtige personer, der er bosiddende eller har sædvanligt opholdssted her i landet, er

beskatningsstedet her i landet uanset, om ydelsen faktisk skulle blive benyttet eller udnyttet et andet sted.

Reglen om flytning af beskatningsstedet ud af landet er i gældende regler ikke anvendt på elektroniske ydelser solgt til ikkeafgiftspligtige personer her i landet.

Til nr. 4

Som en undtagelse fra hovedreglen i § 16, stk. 4, fastslås i den gældende § 21 c, stk. 1, at momsen af elektroniske ydelser, leveret af virksomheder etableret uden for EU til ikkeafgiftspligtige personer her i landet, skal betales her i landet. I Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 blev det vedtaget, at fra den 1. januar 2015 skal denne regel om forbrugslandsbeskatning udvides til at omfatte alt salg af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til ikkeafgiftspligtige personer, uanset hvor sælgervirksomheden er etableret. Stk. 1 foreslås derfor affattet i overensstemmelse hermed.

Det foreslås præciseret i stk. 2, at når leverandøren af en ydelse og kunden kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at den leverede ydelse er en elektronisk ydelse.

Den gældende stk. 2 indeholder en række eksempler på elektronisk leverede ydelser. Det foreslås i det nye stk. 3, at eksempelrækken justeres, så den svarer helt til eksempelrækken i momsdirektivets bilag II (Rådets direktiv 2006/112/EU). Dette medfører ikke ændringer af, hvilke ydelser der i praksis anses for værende elektroniske ydelser.

I forbindelse med, at beskatningsstedet ændres for teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester, er der i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1042/2013 af 7. oktober 2013 indsat eksempler på disse ydelser. Uanset, at forordningens bestemmelser er direkte anvendelige her i landet, foreslås det, for at få bedst mulig sammenhæng i momsloven, at forordningens eksempler gengives i de nye stykker 4 og 5 i loven.

Til nr. 5

Hovedreglen for, hvor moms af ydelser solgt til ikkeafgiftspligtige personer skal betales, er i henhold til lovens § 16, stk. 4, at den skal betales i sælgers land.

Som en undtagelse herfra er i § 21 d, stk. 1, fastsat, at beskatningsstedet for visse ydelser, der leveres til ikkeafgiftspligtige personer, der bor eller har deres sædvanlige opholdssted uden for EU, ikke er her i landet, selv om sælger er etableret her.

Som konsekvens af forslaget om, at beskatningsstedet for salg af alle elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer fra 1. januar 2015 altid er det sted, hvor kunden er bosiddende eller sædvanligvis opholder sig, foreslås disse ydelser fjernet fra § 21 d, stk. 1, ved at nr. 9-11 ophæves, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 6

Forslaget er en konsekvens af ændringen i lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 7 og 8

I henhold til gældende § 27, stk. 4, kan momsgrundlaget nedsættes med betingede rabatter og andre prisafslag på det tidspunkt, hvor rabatten eller prisafslaget bliver effektivt. I henhold til stk. 6 kan der også foretages fradrag i afgiftsgrundlaget i relation til konstaterede tab på uerholdelige fordringer. Det foreslås præciseret i overensstemmelse med gældende praksis, at disse fradrag også skal tages i den afgiftsperiode, hvor tabet konstateres.

Da tilsvarende fradrag i One Stop Shop ordningerne imidlertid skal tages i den afgiftsperiode, hvor den bagvedliggende leverance skete, foreslås der indsat en henvisning til denne nye regel i det forslåede § 66 g, stk. 3.

Til nr. 9

I lovens § 37, stk. 2, nr. 4, fastslås, at afgiften af indkøb af visse ydelser, hvor der er omvendt betalingspligt, hvilket betyder, at køber skal angive og indbetale købsmomsen, er fradragsberettiget for køber. Med andre ord skal køber både indbetale momsen og kan fradrage den i sit momsregnskab. Dette fremgår dog allerede af bestemmelsens nr. 1, hvor det fastslås, at afgiften af varer og ydelser, der er leveret til virksomheden, er fradragsberettiget. § 37, stk. 2, nr. 4, er derfor overflødig og foreslås ophævet.

Til nr. 10 og 11

Ændringerne er konsekvenser af ændringen i lovforslagets § 1, nr. 12.

Til nr. 12

På baggrund af konstateret misbrug af reglerne om fællesregistrering i momsloven, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 3.3.1, foreslås det, at ydelser med samme egenskaber som almindelige investeringsgoder (længerevarende brug og værditab over en årrække), omfattes af begrebet investeringsgode i momslovens § 43, stk. 2.

Ved forslaget udnyttes en mulighed i momssystemdirektivets artikel 190, hvorefter medlemslandene kan betragte ydelser med egenskaber svarende til dem, der normalt tillægges investeringsgoder, som investeringsgoder.

Til nr. 13 og 14

Ændringerne er konsekvenser af ændringen i lovforslagets § 1, nr. 12.

Til nr. 15

Køb af en bro- eller tunnelbillet anses for at være en ydelse i forbindelse med fast ejendom, og dermed skal momsen af billetten betales i det land, hvor broen eller tunnelen er beliggende. I henhold til gældende § 46, stk. 1, nr. 3, er det den afgiftspligtige køber af billetten, der er betalingspligtig for momsen, når det er en udenlandsk virksomhed, der sælger billetten. Den afgiftspligtige køber skal derfor momsregistreres her i landet og betale momsen her, for så vidt angår den del af billetten, der vedrører kørsel på den danske del af forbindelsen. Normalt kommer denne regel ikke til anvendelse, da udenlandske vognmænd køber billetten ved selve forbindelsen, og det dermed er den danske virksomhed, der skal indbetale momsen. Den moms, der betales af billetten ved købet, kan søges tilbage efter reglerne om godtgørelse i momslovens kapitel 10.

Imidlertid er det konstateret, at en udenlandsk virksomhed sælger brobilletter til udenlandske vognmænd, som dermed bliver betalingspligtige for momsen. Da dette er administrativt besværligt for dem, når de ellers ikke er momsregistrerede i Danmark, foreslås det, at den omvendte betalingspligt for bro- og tunnelbilletter ophæves. Efter forslaget vil det være den udenlandske virksomhed, som sælger brobilletterne til de udenlandske vognmænd, der skal momsregistreres her i landet og betale afgiften for alt salget.

Til nr. 16

I den gældende § 47, stk. 2, bruges ”forretningssted” som samlebegreb for ”hjemstedet for sin økonomiske virksomhed” og ”fast forretningssted”. Det foreslås, at der i stedet anvendes samlebegrebet ”er etableret”, som anvendes i andre af lovens bestemmelser, og som svarer til sprogbrugen i momsdirektivet.

Til nr. 17

Forslaget retter en henvisningsfejl.

Til nr. 18

Lovens kapitel 16, som foreslås nyaffattet, indeholder i dag reglerne for særordningen for tredjelandsvirksomheder, der leverer elektroniske ydelser til ikkeafgiftspligtige personer inden for EU.

Ved Rådets direktiv 2008/8/EF blev det vedtaget, at fra den 1. januar 2015 skal denne særordning udvides til også at omfatte teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester. Samtidig blev det vedtaget, at der fra samme tidspunkt skal etableres en særlig ordning for EU-virksomheder, der sælger elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor virksomheden ikke er etableret.

Forslaget udvider kapitel 16 til at indeholde reglerne både for den udvidede særordning for tredjelandsvirksomheder, som foreslås kaldet ”ikke-EU-ordningen”, og for særordningen for EU-virksomheder, som foreslås kaldet ”EU-ordningen”. Begge særordninger er bygget op som One Stop Shop ordninger, som indebærer, at virksomhederne kan identificere sig i et land og

derigennem angive og betale momsen for alt salg dækket af ordningerne. Identifikationslandet sender så angivelser og momsbeløb til de rette modtagerlande.

Kapitlet foreslås bygget således op:

§ 66. Definitioner i relation til særordningerne.

§§ 66 a – 66 c. Specifikke regler for ikke-EU-ordningen.

§§ 66 d – 66 f. Specifikke regler for EU-ordningen.

§§ 66 g – 66 k. Fælles bestemmelser for ordningerne.

Forslaget til § 66 indeholder en række definitioner.

Forslaget til § 66 a indeholder definitioner af, hvad der i ikke-EU-ordningen forstås ved en afgiftspligtig person og et identifikationsland. En afgiftspligtig person er en virksomhed, der ikke er etableret i EU, og denne kan frit vælge et EU-land som identifikationsland. I den gældende særordning er der mindre end fem virksomheder, der har valgt Danmark som identifikationsland, og det antal skønnes ikke at stige væsentligt i den udvidede ordning.

Af § 66 b, stk. 1, fremgår, at det er valgfrit, om en virksomhed ønsker at benytte ikke-EU-ordningen, eller den ønsker at blive momsregistreret i alle de EU-lande, hvor dens kunder er bosiddende, og hvor virksomheden derfor skal betale moms af salget.

I henhold til stk. 2 skal virksomheder, der vælger Danmark som identifikationsland, indgive en anmeldelse til SKAT om, at de ønsker gøre brug af ordningen, og af stk. 3 fremgår, at ordningen gælder fra den første dag i det kvartal, som følger efter anmeldelsen. Det foreslås dog, at hvis en virksomhed i løbet af et kvartal for første gang begynder at sælge ydelser, der kan omfattes af ordningen, vil ordningen kunne bruges fra det første salg, hvis anmeldelsen til SKAT indgives senest 10 dage efter det første salg.

Af stk. 4 fremgår, at vælger en virksomhed at bruge ordningen, finder den anvendelse på alle salg af elektroniske ydelser, teleydelser og radio-og tv-spredningstjenster til ikkeafgiftspligtige personer i EU. I stk. 5 fastsættes, at leveringerne omfattet af ikke-EU-ordningen momses med forbrugslandets momssats.

Af stk. 6 fremgår, at virksomheder, der bruger ikke-EU-ordningen skal give SKAT oplysninger om ændringer i virksomhedens aktiviteter, herunder om ophør af virksomhed omfattet af ordningen. Anmeldelsen skal indgives senest den 10. dag i måneden efter ændringen.

Har en virksomhed, der bruger ikke-EU-ordningen, momsudgifter i relation til indkøb foretaget her i landet eller i andre EU-lande, kan denne købsmoms ikke fradrages i momsangivelsen, der skal indleveres til identifikationslandet. I stedet kan virksomheden søge om momsgodtgørelse i de EU-lande, hvor momsudgiften har været. I § 66 c fastsættes det, at de danske regler om momsgodtgørelse i lovens § 45, stk. 1, kan anvendes.

Forslaget til § 66 d indeholder definitioner af, hvad der i EU-ordningen forstås ved en afgiftspligtig person og et identifikationsland. En afgiftspligtig person er en virksomhed, der er etableret i EU, og identifikationslandet er det land, hvor virksomheden har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed. Har virksomheden kun et fast forretningssted i EU, mens hjemstedet for den økonomiske virksomhed er etableret uden for EU, er identifikationslandet det land, hvor det faste forretningssted er beliggende. I *stk. 2* fastsættes, at hvis den afgiftspligtige person har faste forretningssteder i flere lande, skal det ene af disse lande vælges som identifikationsland, og virksomheden er bundet af valget i det pågældende kalenderår og de efterfølgende to kalenderår.

Af § 66 e, *stk. 1*, fremgår, at det er valgfrit, om en virksomhed ønsker at benytte EU-ordningen, eller den ønsker at blive momsregistreret i alle de EU-lande, hvor dens kunder er bosiddende, og virksomheden derfor skal betale moms af salget. Er Danmark identifikationsland, skal virksomheden give SKAT oplysninger om dens aktiviteter.

Af *stk. 2* fremgår, at ordningen gælder fra den første dag i det kvartal, som følger efter anmeldelsen. Det foreslås dog, at hvis en virksomhed i løbet af et kvartal for første gang begynder at sælge ydelser, der kan omfattes af ordningen, vil ordningen kunne bruges fra det første salg, hvis anmeldelsen til SKAT indgives senest 10 dage efter det første salg.

Af *stk. 3* fremgår, at ordningen skal finde anvendelse på alle salg af elektroniske ydelser, teleydelser og radio-og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i de EU-lande, hvor virksomheden ikke er etableret. Hvis en virksomhed for eksempel har hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i Danmark, har faste forretningssteder i Sverige og Tyskland og sælger til kunder i alle EU-lande, er Danmark identifikationsland, og salget til alle EU-lande, bortset fra salget til kunder i Danmark, Sverige og Tyskland, skal angives og betales gennem ordningen. Salget til kunderne i Danmark, Sverige og Tyskland skal angives og betales gennem de nationale momsregistreringer.

I *stk. 4* fastsættes, at leveringerne omfattet af EU-ordningen momses med forbrugslandets momssats.

Af *stk. 5* fremgår, at virksomheder, der bruger EU-ordningen skal give SKAT oplysninger om ændringer i virksomhedens aktiviteter, herunder om ophør af virksomhed omfattet af ordningen. Anmeldelsen skal indgives senest den 10. dag i måneden efter ændringen.

I § 66 f fastsættes, at virksomheder, der bruger EU-ordningen, men ikke har en momsregistrering i de lande, hvor de har momsudgifter, og hvor fradrag for moms af indkøb kan tages, kan søge om momsgodtgørelse i de EU-lande, hvor momsudgiften har været. Her i landet bruges reglerne om momsgodtgørelse i lovens § 45, *stk. 1*.

I henhold til § 66 g, *stk. 1*, skal virksomheder, der anvender Danmark som identifikationsland i en af ordningerne, indsende en kvartalsvis afgiftsangivelse til SKAT senest 20 dage efter kvartalets udløb. Samtidig skal afgiften indbetales til SKAT. Har virksomheden intet salg i perioden, skal der indgives en 0-angivelse.

I *stk. 2* fastsættes, at efterfølgende rettelser til angivelserne, kun kan foretages i angivelsen og ikke i efterfølgende angivelser. I almindelige danske momsangivelser kan fradrag i afgiftsgrundlaget og korrektioner i afgiftsgrundlaget som følge af tab på uerholdelige fordringer medtages i den afgiftsperiode, hvor prisnedslaget bliver effektivt eller tabet konstateres. I særordningerne skal korrektionerne imidlertid foretages i den afgiftsperiode, hvor leveringen af ydelsen fandt sted. Dette fremgår af det foreslåede *stk. 3*, jf. også bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7 og 8.

I henhold til § 66 h skal virksomheder, der benytter en af ordningerne, føre regnskab over transaktionerne i ordningen. Regnskabet skal kunne gøres elektronisk tilgængeligt for både identifikationsland og forbrugsland og opbevares i 10 år.

I overensstemmelse med, at brugen af ordningerne er valgfri, kan en virksomhed vælge at holde op med at bruge dem. I § 66 i, *stk. 1*, fastsættes, at meddelelse herom skal ske til identifikationslandet mindst 15 dage før udløbet af kvartalet inden det kvartal, i hvilket ophøret ønskes at have effekt fra. Et sådant ophør betyder i henhold til *stk. 2*, at virksomheden ikke kan anvende den pågældende ordning i noget EU-land i en to kvartaler efter ophørsdatoen.

§ 66 j indeholder bestemmelser om afmeldelse og udelukkelse af afgiftspligtige personer fra ordningerne. Udelukkes en afgiftspligtig person fra en ordning på grund af, at vedkommende til stadighed undlader at overholde reglerne for ordningen, så kan denne person ikke bruge ordningerne i otte kvartaler efter det kvartal, hvor udelukkelsen skete. Dette betyder, at virksomheden vil skulle momsregistreres i alle de EU-lande, hvor dens kunder er bosiddende. I Rådets forordning nr. 967/2012 af 9. oktober 2012 er der fastsat nærmere regler for, hvornår en afgiftspligtig person anses for til stadighed at have undladt at overholde reglerne for ordningerne.

Endelig foreslås i § 66 k, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelsen af særordningerne. Der findes i bekendtgørelse nr. 814 af 24. juni 2013 om merværdiafgift (momsbekendtgørelsen), nærmere regler for særordningen for tredjelandsvirksomheders salg af elektronisk ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i EU. Der er blandt andet regler for, hvilke oplysninger om virksomheden som SKAT skal have som identifikationsland, og hvilke oplysninger afgiftsangivelsen skal indeholde. Det er hensigten at tilrette og ændre disse regler, således at reglerne omfatter begge de særordninger, der skal anvendes fra den 1. januar 2015. Der er allerede vedtaget en del nærmere bestemmelser om anvendelsen af ordningerne i Rådets forordning nr. 967/2012 af 9. oktober 2010 og i Kommissionens forordning nr. 815/2012 af 13. september 2012. Disse bestemmelser vil være direkte gældende og skal ikke gennemføres i national lovgivning. Bestemmelserne vil derfor kun blive gengivet i momsbekendtgørelsen i det omfang, som det skønnes nødvendigt for at sikre sammenhæng i bekendtgørelsens bestemmelser om ordningerne.

Til nr. 19

Forslaget retter en henvisningsfejl.

Til nr. 20

Forslaget retter en henvisningsfejl.

Til nr. 21

Det foreslås, at den gældende forenkede ordning i § 73 for, hvordan der skal beregnes moms af kørsel her i landet med udenlandsk indregistrerede turistbusser, ophæves. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.3.2.

Forslaget betyder, at de udenlandske turistbusvognmænd fremover skal anvende hovedreglen for betaling af moms, som er, at der skal betales moms her i landet for den del af en passagerbefordring med turistbus, der finder sted her i landet, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger, jf. lovens § 19, stk. 1. Forslaget sikrer ens momsbetaling af kørsel med turistbusser her i landet, uanset om kørslen foretages af en dansk eller udenlandsk indregistreret turistbus.

Til nr. 22 og 23

Forslagene retter henvisningsfejl.

Til § 2

Til nr. 1

Forslaget retter en henvisningsfejl.

Til § 3

Til nr. 1

Forslaget retter en henvisningsfejl.

Til § 4

Til nr. 1

Forslaget retter en henvisningsfejl.

Til § 5

Til nr. 1

Forslaget retter en henvisningsfejl.

Til § 6

Til nr. 1

Forslaget retter en henvisningsfejl.

Til § 7

Til nr. 1

Forslaget retter en henvisningsfejl.

Til § 8

Til nr. 1

Forslaget retter en henvisningsfejl.

Til § 9

Til nr. 1

Forslaget retter en henvisningsfejl.

Til § 10

Til nr. 1

Forslaget retter en henvisningsfejl.

Til § 11

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2014, jf. dog stk. 2.

Til stk. 2

Det foreslås, at de lovændringer, der vedrører leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester samt One Stop Shop ordningerne, træder i kraft den 1. januar 2015.

Til stk. 3

For at sikre en så uproblematisk overgang til anvendelse af særordningerne som muligt foreslås det, at virksomheder, der ønsker at anvende en af ordningerne fra den 1. januar 2015 med Danmark som identifikationsland, allerede kan foretage registrering fra den 1. oktober 2014. Tilsvarende registreringsmuligheder forventes etableret i de øvrige EU-lande.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, § 7 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og senest ved § 2 i [L 47], foretages følgende ændringer:

§ 16. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres til en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, og som har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed her i landet eller har et fast forretningssted her i landet, hvortil ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet, og ydelsen leveres hertil, jf. dog stk. 2 og 3 og § 18, § 19, stk. 1, § 21, § 21 a og § 21 b.

Stk. 2. For ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet ikke for at være her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Stk. 3. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet for at være her i landet, hvis ydelsen leveres af en afgiftspligtig person etableret her i landet til afgiftspligtig person etableret uden for EU, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

Stk. 4....

Stk. 5. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet dog ikke for at være her i landet, hvis ydelsen leveres til en ikkeafgiftspligtig person her i landet eller i et andet EU-land og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Stk. 6. For de ydelser, der er nævnt i §

1.I § 16, stk. 1, ændres ”§21” til: ”§21, stk. 1”.

2.I § 16, stk. 2 og 3, ændres ”For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10” til: ”For teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1”.

3.I § 16, stk. 5 og 6, ændres ”§ 21 d, stk. 1, nr. 1-10” til: ”§ 21 d, stk. 1”.

21 d, stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet for at være her i landet, hvis ydelsen leveres fra steder uden for EU til en ikkeafgiftspligtig person her i landet og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

§ 21 c. Leveringsstedet for elektronisk leverede ydelser, jf. stk. 2, er her i landet, når de leveres til en ikkeafgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet, af en afgiftspligtig person, der har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted uden for EU, hvorfra ydelserne leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for EU.

Stk. 2. Som elektronisk leverede ydelser anses bl.a. levering og hosting af websteder, fjernvedligeholdelse af software og hardware, levering og ajourføring af software, levering af billeder, tekster og information og rådighedsstillelse af databaser, levering af musik eller film, spil, herunder hasardspil eller spil om penge, udsendelser eller politiske, kulturelle og kunstneriske begivenheder, sportsbegivenheder, videnskabelige begivenheder eller underholdning samt levering af fjernundervisning.

4. § 21 c affattes således:

”§ 21 c. Leveringsstedet for elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester er her i landet, når de leveres til en ikkeafgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet.

Stk. 2. Når leverandøren af en ydelse og kunden kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at den leverede ydelse er en elektronisk ydelse.

Stk. 3. Som elektronisk leverede ydelser anses især:

- 1) levering og hosting af websteder, fjernvedligeholdelse af software og hardware,
- 2) levering og ajourføring af software,
- 3) levering af billeder, tekster og information og tilrådighedsstillelse af databaser,
- 4) levering af musik, film, og spil, herunder hasardspil og andre spil om penge, samt politiske, kulturelle, kunstneriske, sportslige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige udsendelser eller begivenheder og
- 5) levering af fjernundervisning.

Stk. 4. Som teleydelse anses især:

- 1) faste og mobile telefonydelser til transmission og kobling af tale, data og video, herunder telefonydelser med en billeddannelseskomponent (videotelefoni),
- 2) telefonydelser via internettet, herunder internettelefoni (VoIP),
- 3) voicemail, ventende opkald, viderestilling af opkald, opkaldsidentifikation, trevejsopkald og andre opkaldsstyringstjenester,
- 4) personsøgetjenester,
- 5) audioteksttjenester,
- 6) fax, telegraf og telex,
- 7) adgang til internettet, herunder World Wide Web og
- 8) private nettilslutninger med telekommunikationsforbindelser, der udelukkende er til brug for kunden.

Stk. 5. Radio- og tv-spredningstjenester omfatter ydelser bestående af audioindhold og audiovisuelt indhold som f.eks. radio- eller tv-programmer, der via kommunikationsnet udbydes af en medietjenesteudbyder og henhører under dennes redaktionelle ansvar med det formål, at offentligheden samtidig kan høre eller se dem på grundlag af en programoversigt. For radio- og tv-spredningstjenester anses især:

- 1) radio- og tv-programmer, der transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net og
- 2) radio- eller tv-programmer, der distribueres via internettet eller et lignende elektronisk net (IP-streaming), hvis de spredes, samtidig med at de transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net.

§ 21 d. Leveringsstedet for følgende ydelser, der leveres til en ikkeafgiftspligtig person, der er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for EU, er ikke her i landet:

- 1) ...
- 2) ..

...

9) Teleydelse.

10) Radio- og tv-spredningsydelse.

11) Elektronisk leverede ydelser som omfattet af § 21 c.

Stk. 2. For de ydelser, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet dog for at være her i landet, såfremt ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

5. § 21 d, stk. 1, nr. 9 – 11, ophæves.

6. I § 21 d, stk. 2, ændres ”stk. 1, nr. 1-10” til: ”stk. 1”.

§ 27...

..

Stk. 4. I afgiftsgrundlaget kan fradrages rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen, for så vidt rabatten senere bliver effektiv. Fradraget foretages, når rabatten bliver effektiv, og er betinget af, at der udstedes kreditnota over den ydede rabat med angivelse af afgiften. Tilsvarende gælder for andre

7. I § 27, stk. 4, 2. pkt., ændres ”angivelse af afgiften.” til: ”angivelse af afgiften, jf. dog § 66 g, stk. 3.”

prisafslag.

Stk. 5....

Stk. 6. I afgiftsgrundlaget kan fradrages 80 pct. af konstaterede tab på uerholdelige fordringer vedrørende leverede varer og ydelser. Såfremt fordringerne senere betales helt eller delvis, skal 80 pct. af modtagne beløb medregnes i afgiftsgrundlaget, medmindre betalingen opnås efter konkurslovens § 96.

§ 37...

Stk. 1....

Stk. 2. Den fradragsberettigede afgift er

- 1) afgiften af varer og ydelser, der er leveret til virksomheden,
- 2) den afgift, som efter § 11 påhviler varer, der er erhvervet fra et andet EU-land,
- 3) den afgift, som efter § 12 påhviler varer, som virksomheden har indført fra steder uden for EU, jf. dog § 69, stk. 2,
- 4) afgiften af ydelser, som virksomheden er betalingspligtig for efter § 46, stk. 1, nr. 3 og 6,
- 5) den afgift, der skal betales efter §§ 6 og 7.

§ 38. For varer og ydelser, som en virksomhed registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a anvender både til fradragsberettigede formål efter § 37 og til andre formål i virksomheden, kan der foretages fradrag for den del af afgiften, der forholdsmæssigt svarer til omsætningen i den registreringspligtige del af virksomheden. Ved opgørelse af omsætningen ses bort fra omsætningsbeløb, der vedrører levering af investeringsgoder, som har været benyttet i virksomheden. Som investeringsgoder anses maskiner, inventar og andre driftsmidler, hvis salgspris ekskl. afgiften efter denne

8. § 27, stk. 6, affattes således:

”*Stk. 6.* I afgiftsgrundlaget kan fradrages 80 pct. af konstaterede tab på uerholdelige fordringer vedrørende leverede varer og ydelser. Fradraget foretages, når tabet konstateres, jf. dog § 66 g, stk. 3. Såfremt fordringerne senere betales helt eller delvist, skal 80 pct. af modtagne beløb medregnes i afgiftsgrundlaget, medmindre betalingen opnås efter konkurslovens § 96. Beløbet medregnes i den afgiftsperiode, hvor betalingen finder sted, jf. dog § 66 g, stk. 3.”

9. § 37, stk. 2, nr. 4, ophæves.

Nr. 5 bliver herefter nr. 4.

10. I § 38, stk. 1, 3. pkt., ændres ”og andre driftsmidler” til: ”og andre driftsmidler og ydelser, jf. § 43, stk. 2, nr. 1 og 4”.

lov overstiger 100.000 kr. Der ses endvidere bort fra omsætningsbeløb, som vedrører bitransaktioner vedrørende fast ejendom, og omsætningsbeløb, som hidrører fra passiv kapitalanbringelse, herunder enkeltstående udlån mellem moder- og datterselskaber og mellem søsterselskaber, samt renteindtægter fra købekontrakter og kreditkøbsaftaler, som er indgået i forbindelse med virksomhedens salg og udlejning af egne varer.

§ 43....

Stk. 2. Som investeringsgode efter stk. 1 betragtes

- 1) maskiner, inventar og andre driftsmidler, hvis anskaffelsespris ekskl. afgiften efter denne lov overstiger 100.000 kr., og som er undergivet værdiforringelse,
- 2) fast ejendom, herunder til- og ombygning,
- 3) reparation og vedligeholdelse af fast ejendom til et samlet beløb af mere end 100.000 kr. årligt.

§ 44. For driftsmidler foretages der regulering for ændringer, som indtræder inden for de første 5 regnskabsår efter anskaffelsen inkl. det regnskabsår, hvori driftsmidlet er anskaffet. For fast ejendom foretages der regulering for de første 10 regnskabsår, for reparation og vedligeholdelse af fast ejendom dog kun de første 5 regnskabsår efter anskaffelsen eller ibrugtagningen inkl. det regnskabsår, i hvilket den faste ejendom er anskaffet eller taget i brug.

Stk. 2. Regulering i de enkelte

11.I § 43, stk. 2, nr.3, ændres ”100.000 kr. årligt.” til: ”100.000 kr. årligt.”.

12. I § 43, stk. 2, indsættes som *nr. 4:*

”4) Ydelser, der har samme karakter som materielle investeringsgoder, herunder bl.a. software og rettigheder, hvis anskaffelses- eller fremstillingspris ekskl. afgiften efter denne lov overstiger 100.000 kr.”

13. I § 44, stk. 1, ændres ”For driftsmidler” til: ”For driftsmidler og ydelser”, og ”hvori driftsmidlet” ændres til: ”hvori driftsmidlet eller ydelsen”.

regnskabsår foretages for driftsmidler og for reparation og vedligeholdelse af fast ejendom med en femtedel og for fast ejendom med en tiendedel af det afgiftsbeløb, som er betalt i forbindelse med anskaffelsen eller ibrugtagningen af det pågældende investeringsgode. Reguleringen foretages på grundlag af de ændringer i fradragsretten, som finder sted inden for det enkelte regnskabsår i forhold til fradragsretten i det regnskabsår, hvor det pågældende investeringsgode er anskaffet eller taget i brug. Ved regulering i tilfælde af afmeldelse fra registrering eller ved salg eller overdragelse foretages regulering dog for den resterende del af reguleringsperioden.

Stk.3...

§ 46. Betaling af afgift påhviler den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af varer og ydelser her i landet. Afgiften påhviler dog aftageren af varer eller ydelser, når

1)....

2)....

3) aftageren er en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig momsregistreret juridisk person, til hvem der leveres ydelser omhandlet i § 16, stk. 1, § 18 og § 21, bortset fra adgang til arrangementer og ydelser i tilknytning hertil, § 21 a og § 21 b, hvis ydelserne leveres af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet,

4) ...

..

7)...

§ 47...

Stk. 2. Afgiftspligtige personer, som har forretningssted i et land uden for

14. I § 44, *stk. 2,1. pkt.*, ændres ”for driftsmidler” til: ”for driftsmidler og ydelser”.

15. I § 46, *stk. 1, nr. 3*, ændres ”§ 18” til: ”§ 18, bortset fra bro- og tunnelbilletter” og ”og § 21, bortset fra adgang til arrangementer og ydelser i tilknytning hertil” udgår.

16. § 47, *stk. 2*, affattes således:

”*Stk. 2.* Afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i EU, men i et land uden for EU, med hvilket Danmark

EU, med hvilket Danmark ikke har et retligt instrument om gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i EU, skal registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet. Det samme gælder, når den udenlandske virksomhed foretager erhvervelser af varer fra andre EU-lande.

Afgiftspligtige personer med forretningssted uden for Danmark skal ikke registreres, i det omfang aftageren er gjort betalingspligtig.

§ 48...

.....

Stk. 3. Afgiftspligtige personer, der leverer varer ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande, jf. § 14, nr. 3, skal uanset § 47, stk. 2, ikke registreres og betale afgift her i landet, når leveringen vedrører andre varer end punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3, og den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 280.000 kr.

Kapitel 16

Særordning for tredjelandsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer inden for EU

§ 66. En tredjelandsvirksomhed, jf. stk. 2, nr. 1, der leverer tjenesteydelser som nævnt i § 21 c, kan vælge at tilslutte sig særordningen for tredjelandsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer inden for EU.

Stk. 2. Ved anvendelse af reglerne om særordningen forstås ved

- 1) »tredjelandsvirksomhed« en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast

ikke har et retligt instrument om gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i EU, skal registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der er etableret her i landet. Det samme gælder, når den udenlandske virksomhed foretager erhvervelser af varer fra andre EU-lande. Afgiftspligtige personer, der ikke er etableret her i landet, skal ikke registreres, i det omfang aftageren er gjort betalingspligtig.”

17. I § 48, stk. 3, ændres ”§ 47, stk. 2” til: ”§ 47, stk. 1”.

18. *Kapitel 16* affattes således:

”Kapitel 16

Særordninger for ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer

§ 66. Ved anvendelse af reglerne om særordningerne i dette kapitel forstås ved

- 1) ”EU-ordning” den ordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men som ikke er etableret i forbrugslandet,
- 2) ”ikke-EU-ordning” den ordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU,
- 3) ”særordningerne” EU-ordningen og/eller ikke-EU-ordningen afhængig af den relevante kontekst,

forretningssted inden for EUs område, og som ikke på anden måde kræves momsregistreret i et EU-land,

2) »elektroniske tjenesteydelser« og »elektronisk leverede tjenesteydelser« de tjenesteydelser, der henvises til i § 21 c,

3) »identifikationsmedlemsland« det medlemsland, som tredjelandsvirksomheden vælger at kontakte for at anmelde, hvornår virksomheden som afgiftspligtig inden for EUs område påbegyndes efter reglerne om særordningen,

4) »forbrugsmedlemsland« det medlemsland, hvor leveringen af elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer anses for at finde sted,

5) »afgiftsangivelse« en angivelse, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hvert medlemsland.

Stk. 3. En tredjelandsvirksomhed, som ønsker at tilslutte sig særordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal til told- og skatteforvaltningen anmelde påbegyndelse af virksomhed som afgiftspligtig inden for EU.

Virksomheden skal endvidere anmelde ændring og ophør af virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af særordningen.

Anmeldelser skal ske elektronisk.

Stk. 4. Når en tredjelandsvirksomhed har tilsluttet sig særordningen, finder ordningen anvendelse på alle virksomhedens leveringer af elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer inden for EU. De i 1. pkt. nævnte leveringer beskattes med forbrugsmedlemslandets afgiftssats (normalsatsen).

Stk. 5. Tredjelandsvirksomheden

4) »elektroniske ydelser« og »elektronisk leverede ydelser« de ydelser, der henvises til i § 21 c, stk. 3,

5) »teleydelser« de ydelser, der henvises til i § 21 c, stk. 4,

6) »radio- og tv-spredningstjenester« de ydelser, der henvises til i § 21 c, stk. 5,

7) »forbrugsmedlemsland« det medlemsland, hvor leveringen af elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer anses for at finde sted i henhold til § 21 c,

8) »afgiftsangivelse« en angivelse, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hvert medlemsland.

Særordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU (ikke-EU-ordningen)

§ 66 a. Ved anvendelse af reglerne om ikke-EU-ordningen forstås ved

1) »afgiftspligtig person« en tredjelandsvirksomhed, som ikke er etableret i EU, og som ikke på anden måde kræves momsregistreret i et EU-land.

2) »identifikationsmedlemsland« det medlemsland, som den afgiftspligtige person vælger at kontakte for at anmelde, hvornår den afgiftspligtige virksomhed inden for EU's område påbegyndes efter reglerne om ikke-EU-ordningen.

§ 66 b. En afgiftspligtig person, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til ikke afgiftspligtige personer i EU, kan vælge at tilslutte sig ikke-EU-ordningen.

Stk. 2. En afgiftspligtig person, som vælger at tilslutte sig ikke-EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal elektronisk anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for EU til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Ikke-EU-ordningen gælder fra den første dag i kalenderkvartalet, efter at anmeldelsen i henhold til stk. 2 om at påbegynde afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen, er afgivet. Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, i løbet af det kalenderkvarter, hvori anmeldelse foretages, gælder ordningen imidlertid fra den første levering, forudsat, at anmeldelsen af påbegyndt virksomhed sker senest 10

afmeldes og udelukkes fra særordningen, hvis

- 1) tredjelandsvirksomheden meddeler, at denne ikke længere præsterer elektroniske tjenesteydelser,
- 2) det på anden måde kan antages, at tredjelandsvirksomhedens afgiftspligtige aktiviteter er bragt til ophør,
- 3) tredjelandsvirksomheden ikke længere opfylder betingelserne for at anvende særordningen eller
- 4) tredjelandsvirksomheden til stadighed undlader at rette sig efter reglerne for særordningen.

Stk. 6. Tredjelandsvirksomheden skal med udgangspunkt i det efter stk. 8 førte regnskab til told- og skatteforvaltningen elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hvert kvartal (afgiftsperiode), uanset om der er leveret elektroniske tjenesteydelser eller ej. Angivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører. Tredjelandsvirksomheden skal indbetale afgiften til told- og skatteforvaltningen samtidig med, at afgiftsangivelsen indsendes.

Stk. 7. Tredjelandsvirksomheden kan få godtgjort afgift efter reglerne i § 45, stk. 1.

Stk. 8. Med henblik på, at told- og skatteforvaltningen kan fastslå, at den i stk. 6 nævnte angivelse er korrekt, skal tredjelandsvirksomheden føre et regnskab med de transaktioner, der er omfattet af særordningen. Dette regnskab skal efter anmodning fra told- og skatteforvaltningen gøres elektronisk tilgængeligt for told- og skatteforvaltningen. Dette skal ske inden for en tidsfrist, som told- og skatteforvaltningen fastsætter i anmodningen. Regnskabet skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor transaktionen

dage, efter at den første leverance er foretaget.

Stk. 4. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig ikke-EU-ordningen, finder ordningen anvendelse på alle virksomhedens leveringer af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer inden for EU.

Stk. 5. De leveringer, der er omfattet af ikke-EU-ordningen, beskattes med forbrugsmedlemslandets afgiftssats.

Stk. 6. Den afgiftspligtige person skal elektronisk anmelde ændring og ophør af virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af ordningen. Er Danmark identifikationsland, skal anmeldelsen ske til told- og skatteforvaltningen senest den 10. dag i måneden efter ophør eller ændring.

§ 66 c. Den afgiftspligtige person kan få godtgjort afgift efter reglerne i § 45, stk. 1.

Særordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men ikke i forbrugslandet (EU-ordningen)

§ 66 d. Ved anvendelse af reglerne om EU-ordningen forstås ved

- 1) ”en afgiftspligtig person” en afgiftspligtig person, som har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i EU eller har et fast forretningssted i EU, men som ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed og ikke har et fast forretningssted inden for forbrugslandets område,
- 2) ”identifikationsland” det medlemsland, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, eller, hvis hjemstedet for den økonomiske virksomhed ikke er etableret i EU, det sted, hvor den pågældende har et fast forretningssted.

Stk. 2. Har en afgiftspligtig person, der ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i EU, men som anvender EU-ordningen, mere end ét fast forretningssted i EU, er identifikationsmedlemslandet det land med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at gøre brug af særordningen. Den afgiftspligtige person er bundet af denne beslutning for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår.

blev foretaget.

Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om særordningen for tredjelandsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer inden for EU.

§ 66 e. En afgiftspligtig person, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor den afgiftspligtige person ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, og som vælger at tilslutte sig EU-ordningen med Danmark som identifikationsland, skal elektronisk til told- og skatteforvaltningen anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen.

Stk. 2. EU-ordningen gælder fra den første dag i kalenderkvartalet, efter at anmeldelsen i henhold til stk. 1 om at påbegynde afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen, er afgivet. Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, i løbet af det kalenderkvarter, hvori anmeldelse foretages, gælder ordningen imidlertid fra den første levering, forudsat, at anmeldelse af påbegyndt virksomhed sker senest 10 dage, efter at den første leverance er foretaget.

Stk. 3. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig EU-ordningen, finder ordningen anvendelse på alle virksomhedens leveringer af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor den afgiftspligtige person ikke er etableret. Ordningen finder således ikke anvendelse på levering af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester, der leveres til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted.

Stk. 4. De leveringer, der er omfattet af EU-ordningen, beskattes med forbrugsmedlemslandets afgiftssats.

Stk. 5. Den afgiftspligtige person skal anmelde ændring og ophør af virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af ordningen. Er Danmark identifikationsland skal anmeldelsen ske elektronisk til told- og skatteforvaltningen senest den 10. dag i måneden efter ophør eller ændring.

§ 66 f. Afgiftspligtige personer, der har et andet EU-land end Danmark som identifikationsland, kan få tilbagebetalt moms efter reglerne i § 45, stk. 1. Har den afgiftspligtige person imidlertid aktiviteter her i landet, som ikke er omfattet af særordningen, og for hvilke der kræves momsregistrering her i landet, skal moms af udgifter i forbindelse med aktiviteterne i

særordningen fradrages i momsangivelsen, der skal indgives i forbindelse med denne momsregistrering.

Øvrige bestemmelser for særordningerne

§ 66 g. Er Danmark identifikationsland, skal den afgiftspligtige person med udgangspunkt i det efter § 66 h førte regnskab elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hvert kvartal (afgiftsperiode) til told- og skatteforvaltningen, uanset om der er leveret elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester omfattet af den anvendte særordning eller ej. Angivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører. Den afgiftspligtige person skal under henvisning til den relevante angivelse indbetale afgiften til told- og skatteforvaltningen samtidig med, at afgiftsangivelsen indsendes, dog senest ved udløbet af fristen for indsendelse af angivelsen.

Stk. 2. Ændringer af tallene i en momsangivelse kan efter indsendelse kun foretages gennem ændring af angivelsen og ikke ved tilpasning af en efterfølgende angivelse.

Stk. 3. Fradrag i afgiftsgrundlaget som følge af prisafslag og korrektioner i afgiftsgrundlaget som følge af konstaterede tab på uerholdelige fordringer, jf. § 27, stk. 4 og 6, skal foretages som korrektioner i den afgiftsperiode, hvor leveringen af ydelsen fandt sted, som prisafslaget eller tabet vedrører.

§ 66 h. En afgiftspligtig person, der anvender en af særordningerne, skal føre et regnskab med de transaktioner, der er omfattet af særordningen. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at forbrugsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, om momsangivelsen er korrekt. Dette regnskab skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængeligt for forbrugsmedlemslandet og for identifikationsmedlemslandet. Regnskabet skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

§ 66 i. En afgiftspligtig person, der anvender en af særordningerne, kan ophøre med at anvende ordningen, uanset om vedkommende fortsat leverer ydelser, der kan omfattes af særordningen. Er Danmark identifikationsland, skal underretning herom skal ske til told- og skatteforvaltningen senest 15 dage

før udløbet af kvartalet inden det kvartal, i hvilket ophøret ønskes at have effekt fra.

Stk. 2. Hvis en afgiftspligtig person ophører med at anvende en særordning i overensstemmelse med stk. 1, udelukkes denne fra at anvende den pågældende ordning i enhver medlemsstat i to kvartaler regnet fra ophørsdatoen.

§ 66 j. En afgiftspligtig person, der anvender en af særordningerne, afmeldes og udelukkes fra den pågældende særordning, hvis

1) den afgiftspligtige person meddeler, at denne ikke længere leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester,

2) det på anden måde kan antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige aktiviteter er bragt til ophør,

3) den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at anvende særordningen, eller

4) den afgiftspligtige person til stadighed undlader at rette sig efter reglerne for ordningen.

Stk. 2. Hvis en afgiftspligtig person er blevet udelukket fra en af særordningerne, fordi vedkommende til stadighed undlader at overholde reglerne for den pågældende ordning, udelukkes denne person fra at anvende særordningerne i alle medlemslande i otte kvartaler efter det kvartal, hvor den pågældende blev udelukket.

§ 66 k. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelse af særordningerne for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU med Danmark som identifikationsland eller forbrugsland.”

§ 68 a. Faktura udstedes i henhold til § 52.

Stk. 2...

§ 69...

Stk. 1...

Stk. 2...

Stk. 3. Ved brugte varer forstås løsoregenstande, der kan genanvendes i den foreliggende stand eller efter reparation, bortset fra kunstgenstande, samlere objekter, antikviteter samt

19. I § 68 a, *stk. 1*, ændres ”§ 52” til: ”§ 52 a”.

20. I § 69, *stk. 3*, ændres ”§ 11, stk. 4” til: ”§ 11, stk. 6”.

ædelmetaller og -stene. Et transportmiddel, der leveres til eller fra andre EU-lande, anses for brugt, såfremt det ikke omfattes af definitionen i § 11, stk. 4.

Stk. 4...

Stk. 5...

Stk. 6...

§ 73. For kørsel af den i § 13, stk. 1, nr. 15, 2. pkt., nævnte art med busser indregistreret i udlandet beregnes afgiften efter denne lov på grundlag af et gennemsnitsvederlag.

Gennemsnitsvederlaget er det beløb, hvoraf afgiften skal afregnes til told- og skatteforvaltningen.

Gennemsnitsvederlaget udgør 25 øre pr. personkilometer.

Personkilometertallet beregnes som det tilbagelagte antal kilometer her i landet ganget med antallet af befordrede passagerer.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse, regnskabsføring, kontrol, herunder eftersyn af busser, og om afregning af afgiften.

21. § 73 ophæves.

§ 75.....

.....

Stk. 4. Forsikringsselskaber skal på begæring give told- og skatteforvaltningen oplysninger i forbindelse med kontrollen med afgiftspligtige erhvervelser af nye lystfartøjer, jf. § 11, stk. 4, nr. 2.

22. I § 75, *stk. 4*, ændres ”§ 11, stk. 4, nr. 2” til: ”§ 11, stk. 6, nr. 2”.

§ 84.....

Stk. 2...

Stk. 3. De i § 11, stk. 4, nr. 1, omhandlede køretøjer betragtes indtil den 1. januar 1995 som nye transportmidler, når levering finder sted senest 3 måneder efter første ibrugtagning, eller når køretøjet har kørt højst 3.000 km.

23. I § 84, *stk. 3*, ændres ”§ 11, stk. 4, nr. 1” til: ”§ 11, stk. 6, nr. 1”.

Stk. 4....

...

Stk. 11....

§ 2

I lov nr. 416 af 26. juni 1998 om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer, som ændret ved § 26 i lov nr. 165 af 15. marts 2006, § 3 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, § 83 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 74 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

§ 22. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer, der er afgiftspligtige efter § 1, eller varer som nævnt i § 17, stk. 1, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos de statslige told- og skattemyndigheder. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige vægt som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For de i § 17, stk. 1, nævnte varer finder § 17, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse.

1.I § 22, 1. pkt., ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

§ 3

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 30. januar 2008, som ændret ved bl.a. § 1 i lov nr. 594 af 18. juni 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 277 af 19. marts 2013, foretages følgende ændring:

§ 30. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige varer, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige omsætning som den afgiftspligtige værdi af varer, virksomheden i perioden har solgt her

1.I § 30, 1. pkt., ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

til landet ved fjernsalg.

§ 4

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 752 af 10. juni 2013, foretages følgende ændring:

§ 3...

.....

Stk. 6. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.

1.I § 3, stk. 6, ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

§ 5

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 7. august 2013, som ændret ved § 3 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, foretages følgende ændring:

§ 3....

.....

Stk. 7. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen.

1.I § 3, stk. 7, ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

§ 6

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkell-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 1251 af 6. december 2006, som ændret ved § 80 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 7 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

§ 23. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som den

1.I § 23, ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

mængde varer, virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For de i § 19, stk. 1, nævnte dækningsafgiftspligtige varer finder § 19, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse.

§ 7

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1034 af 22. august 2013, foretages følgende ændring:

§ 24. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer omfattet af § 1 eller varer som nævnt i § 20, stk. 1, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som indholdet af kvælstof i den mængde af de i § 1 nævnte varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For de i § 20, stk. 1, nævnte varer finder § 20, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse. § 5, stk. 3, § 6, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 7, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

1.I § 24, 1. pkt., ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

§ 8

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1252 af 6. december 2006, som ændret ved § 89 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 17 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

§ 22. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige vægt som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For dækningsafgiftspligtige varer finder § 18, stk. 4 og 5, tilsvarende

1.I § 22, 1. pkt., ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

anvendelse.

§ 9

I lov nr. 469 af 9. juni 2004 om afgift af mineralisk fosfor i foderfosfat, som ændret ved § 2 i lov nr. 1433 af 22. december 2004, § 17 i lov nr. 325 af 18. maj 2005, § 25 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 85 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

§ 19. Udenlandske virksomheder, der er registreret her i landet efter reglerne i merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger foderfosfater eller dækningsafgiftspligtige varer, dog ikke varer omfattet af § 3, stk. 3, nr. 1 og 2, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos de statslige told- og skattemyndigheder, når den samlede levering af afgiftspligtige varer overstiger 280.000 kr. årligt, jf. dog §§ 4 og 8. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige vægt som den mængde fosfor, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. Opgørelsen sker efter reglerne i § 15, stk. 5-7.

1.I § 19, 1.pkt., ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

§ 10

I pvc-afgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 253 af 19. marts 2007, som ændret ved § 90 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 24 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

§ 22. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer, der er afgiftspligtige efter §§ 1 og 2, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved

1.I § 22, 1. pkt., ændres ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2” til: ”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 1”.

fjernsalg, jf. §§ 1 og 2.

Bilag 2

Sammenligningstabel

Sammenligningstabel over de bestemmelser i Rådets direktiv 2008/8/EF, der træder i kraft den 1. januar 2015 og lovforslaget.

Direktivet - Artikel 5	Lovforslaget
1) Artikel 58	§ 21 c (forslagets nr. 4). I paragraffen er definitionerne af de omhandlede ydelser fra direktivets bilag II samt forordningen sat ind i stk. 3-5.
2) Artikel 59	§ 21 d (forslagets nr. 5 og 6)
3) Artikel 59 a	DK ønsker ikke at bruge reglen om faktisk benyttelse for ydelserne nævnt i artikel 58/§ 21 c salg til ikkeafgiftspligtige personer). DK har hidtil anvendt reglen om faktisk benyttelse for teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser solgt til afgiftspligtige personer, og i overensstemmelse med ny artikel 59 a udvides dette til elektroniske ydelser, jf. § 16, stk. 2 og 3 (forslagets nr. 4).
4) Artikel 59 b (udgår)	Kræver ikke lovændring i DK.
5) Artikel 204, stk. 1, 3. afsnit	Kræver ikke lovændring i DK.
6) Overskrift til afsnit XII, kapitel 6	Kapitel 16 (forslagets nr. 18).
7) Artikel 357 (udgår)	Kræver ikke lovændring i DK.
8) Artikel 358	§ 66 (forslagets nr. 18).
9) Overskrift til afsnit XII, kapitel 6, afdeling 2	Overskrift før § 66 a (forslagets nr. 18)
10) Artikel 358a	§ 66 a (forslagets nr. 18)
11) Artikel 359 - 365	Artikel 359 = 66 b, stk. 1 og 3 Artikel 360 = § 66 b, stk. 2 Artikel 363 = § 66 j Artikel 364 = § 66 g, stk. 1 Artikel 361, 362, 365 og 366 implementeres i bekendtgørelsen om momsloven.
12) Artikel 366, stk. 1	Implementeres i bekendtgørelsen om momsloven
13) Artikel 367 og 368	Artikel 367, stk. 1 = § 66 g, stk. 1 Artikel 367, stk. 2 implementeres i bekendtgørelsen Artikel 368 = § 66 c
14) Artikel 369, stk. 1	§ 66 h
15) Overskrift til afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3	Overskrift før § 66 d
15)-fortsat: Artikel 369a	§ 66 d
15)-fortsat: Artikel 369b	§ 66 e, stk. 2
15)-fortsat: Artikel 369c	§ 66 e, stk. 1

15)-fortsat: Artikel 369d	Kræver ikke lovændring eller?...nyt stykke i § 66 e??....eller implementeres i bekendtgørelsen om momsloven (parallel) til artikel 362???
15)-fortsat: Artikel 369e	§ 66 j
15)-fortsat: Artikel 369f	§ 66 g, stk. 1
15)-fortsat: Artikel 369g og 369h	Implementeres i bekendtgørelsen om momsloven.
15)-fortsat: Artikel 369i og 369j	Artikel 369i, stk. 1 = § 66 g, stk. 1 Artikel 369i, stk. 2 implementeres i bekendtgørelsen Artikel 369j = § 66 f
15)-fortsat: Artikel 369k	§ 66 h
16) Overskriften til bilag II	Kræver ikke lovændring i DK

